

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/11/2024
Identifikačné číslo spisu:	5314209490
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5314209490.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávneného M. M., M., nar. XX. Y. XXXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., Potočná 2835/1 A, Čadca, IČO: 36 866 849, proti povinnému Ing. Q. M., nar. X. B. XXXX, J., zast. JUDr. Sabína Hodoňová, PhD., advokátka, Mariánske námestie 31, Žilina, IČO: 42 224 501, o vymoženie pohľadávky na výživnom a trovy exekúcie, o návrhu na zastavenie exekúcie, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. CA-3Er/621/2014, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. januára 2024 č. k. 11CoEk/26/2023-260, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
II. Oprávnenému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina uznesením z 19. júla 2023 č. k. CA-3Er/621/2014-144 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“) (v prvom výroku) vyhlásil za neprípustnú a zastavil exekúciu v častiach vymáhania zameškaného výživného na oprávneného za obdobie od 30. augusta 2013 vrátane zameškaného výživného za rok 2014 vyčísleného sumou 547,69 eura a vymáhania bežného výživného na oprávneného od 1. decembra 2014 vo výške 49,79 eura mesačne. Ďalej (druhým výrokom) povolil odklad exekúcie v zostávajúcej časti predmetu exekúcie, vymáhania zameškaného výživného na oprávneného za obdobie od roku 2007 do 29. augusta 2013, až do právoplatného rozhodnutia súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie v tejto zostávajúcej časti.

2. O odvolaní podanom zo strany povinného proti uzneseniu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 29. januára 2024 č. k. 11CoEk/26/2023-260 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Odvolací súd (prvým výrokom) odvolanie povinného voči výrokom I. a II. uznesenia súdu prvej inštancie odmietol a (druhým výrokom) uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. potvrdil.

3. Proti napadnutému uzneseniu v rozsahu jeho prvého výroku podal v zákonom stanovenej lehote

povinný dovolanie, ktorým sa domáha jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Povinný nesprávnosť napadnutého uznesenia vidí v nesprávnom procesnom postupe podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ktorým mu odvolací súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Oprávnený sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávnenej treba odmietnuť [§ 447 písm. c) CSP].

6. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „exekučný poriadok“), dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Podľa prvej vety § 243h ods. 1 exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Novelou exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 2/2017 Z. z.“) nadobudlo 1. apríla 2017 účinnosť novelizované ustanovenie § 202 ods. 4 exekučného poriadku. V zmysle daného ustanovenia nie je prípustné dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Ustanovenie § 243h ods. 1 exekučného poriadku ako prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. apríla 2017 síce určilo pravidlo, že ak § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ultraaktivita - ponechanie starej právnej úpravy pri živote), avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda aj k dovolaciemu konaniu, žiadne pravidlo neurčilo. Preto je (v tejto neupravenej časti) potrebné vychádzať z princípu okamžitej aplikability procesných noriem vo vzťahu k predmetnej novele. Tento záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (napríklad sp. zn. 8ECdo/17/2017, 3ECdo/16/2017, 5Oboer/25/2018, 2Oboer/13/2018 a 6ECdo/15/2017), ktorý bol naviac vyhodnotený Ústavným súdom Slovenskej republiky ako ústavne konformný a udržateľný (napríklad sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018, I. ÚS 281/2018 a I. ÚS 259/2018).

10. To znamená, že § 202 ods. 4 exekučného poriadku sa použije vo vzťahu k dovolaniam podaným proti uzneseniam vydaným po 1. apríli 2017 v exekučnom konaní, a teda sa pri zachovaní ústavného princípu dôvery v platné právo, princípu legitímnych očakávaní, ako aj princípu dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci (vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov) použije aj na exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017. K tomu najvyšší súd len zdôrazňuje, že princíp okamžitej aplikability procesných noriem na rozdiel od ultraaktivity nevyžaduje výslovné zákonné zmocnenie, keďže je odvoditeľné pomocou ústavnokonformného teleologického výkladu. Jeho podstatou je efektívny výkon súdnictva, tak aby sa predišlo prijímaniu alebo skúmaniu už prijatých prechodných ustanovení (m. m. III. ÚS 267/2017).

11. Dovolanie povinného smeruje proti napadnutému uzneseniu, ktoré bolo vydané 29. januára 2024 za účinnosti § 202 ods. 4 exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z. (t. j. v

znení účinnom od 1. apríla 2017). Toto ustanovenie vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie bolo potom rovnako podané už za účinnosti novelizovaného znenia § 202 ods. 4 exekučného poriadku (t. j. v znení účinnom od 1. apríla 2017).

12. Vzhľadom na to, že napadnuté uznesenie bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté už za účinnosti zákonom č. 2/2017 Z. z. novelizovaného exekučného poriadku, prípustnosť dovolania povinného podaného proti napadnutému uzneseniu vydanému v exekučnom konaní je vylúčená podľa § 202 ods. 4 exekučného poriadku, a to bez ohľadu na to, či exekučné konanie začalo pred 1. aprílom 2017 vzhľadom na princíp okamžitej aplikability. Z uvedeného dôvodu tak najvyšší súd dovolanie povinného podľa § 447 písm. c) CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal jeho dôvodnosťou.

13. Oprávnenému nevznikli v dovolacom konaní žiadne trovy, preto rozhodol tak ako to vyplýva z druhého výroku tohto rozhodnutia.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.